

единоматерния, и рече: Той ли е братъ
ви най-младиятъ за когото ми рекохте?
И рече: Богъ да те помилва, чадо мое.
 30 И побърза да се оттегли Иосифъ; за-
щото се смущаваше утробата му заради
брата му, и търсѣше място да плаче;
и като влѣзе въ стаята си плака тамъ.
 31 Послѣ уми лицето си и излѣзе, и като
удържаваше себе си рече: Сложете хлѣбъ.
 32 И сложиха особно за него, и особно за
тѣхъ, и за Египтянитѣ които ядѣха съ
него особно; защото Египтянитѣ не мо-
жеха да ядатъ хлѣбъ съ Ереите, поне-
 33 же това е гнусота на Египтянитѣ. И сед-
наха прѣдъ него, пъвгородниятъ споредъ
пъвгородството си, и най-младиятъ спо-
редъ младостта си; и чудѣха се чело-
 34 вѣцитѣ помежду си. И взе отпрѣдъ си
дѣлове и проводи имъ; а дѣлътъ Вениа-
миновъ бѣше петь пѫти по голѣмъ отъ
дѣла на всѣкиго отъ тѣхъ. И пиха и
развеселиха се съ него.

ГЛАВА 44.

И заповѣда на домашния си настойникъ